

Teuleria de Cal Mas

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Calonge de Segarra
Emplaçament Situat en una fondalada entre Cal Mas i Mas de la Roca. A tocar dels molins de Cal Mas
Alçada: 540

Coordenades:

Latitud: 41.75926
Longitud: 1.48071
UTM Est (X): 373701
UTM Nord (Y): 4624163

Classificació

Número de fitxa 08036 - 19
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Tot i que es conserva l'estructura el seu estat de conservació és deficient. El forn ha perdut part de les parets, i un arbre hi ha crescut al seu interior. De les boques del forn sobresurt part de l'enderroc del forn.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08036A002000310000GZ
Fitxes associades:
[Cal Mas](#)
Autoria de la fitxa Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP

Descripció

Es tracta d'una antiga teuleria situada entre Cal Mas, i els molins d'aquesta casa. És de dimensions mitjanes, i es conserven dos cossos ben diferenciats. De planta rectangular, està construïda amb murs de maçoneria de pedra irregular. El primer cos visible és una estança amb volta de canó on a l'interior es poden observar les dues boques del forn d'arc rebaixat. A la part superior hi trobem el forn, on no es conserva l'estructura exterior.

Història

Segurament esta vinculada amb la masia de Cal Mas, i els dos molins que es troben situats als seu entorn. El fet que les dates que trobem a les llindes de Cal Mas i el molins siguin contemporànies ens indica que possiblement a mitjans del segle XVIII amb les construccions dels molins o de Cal Mas fos necessària la disponibilitat de teules, fet que hauria portat a la construcció d'aquesta teuleria.

Antigament, cada masia amb una certa entitat comptava amb un forn d'obra o teuleria dins les seves terres. La funció dels forns d'obra era coure maons i teules principalment, que servien per arranjar o ampliar les edificacions ja existents, o bé per a fer-ne de noves. Les teuleries es composaven bàsicament de dues zones, a la part inferior hi ha la cambra de combustió, en la qual s'hi col·locava el combustible, i a la part superior hi ha la cambra de cocció on es col·locaven les peces a coure. Les dues cambres es comunicaven a través d'uns forats que permetien el pas de l'escalfor.

Bibliografia

MARTÍNEZ, M. (2010). Arquitectura rural. Un patrimoni cultural oblidat. (l'exemple de la Conca de Barberà)Valls: Edicions Cossetània.

MORA, J. (coord.) (2003). L'arquitectura dels oficis: 3r Curset d'Estiu d'Arquitectura Popular, Segarra-Urgell, del 5 al 9 d'agost de 2002. Ed. Pagès, Lleida 2003

